

SCHRIFTMEDITATIE

"Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen, en het zwakke Gods is sterker dan de mensen".

1 Korintiërs 1:25

De apostel Paulus spreekt in 1 Korintiërs 1:18-31 over de dwaasheid van het kruis. Prediking van de gekruisigde Zaligmaker is de Joden een ergernis en de Grieken een dwaasheid. In verband met het Kerstfeest wilde ik een ogenblik letten op het kruis aan het begin van Jezus' kruisweg. Hij heeft ons vlees en bloed aangenomen.

In de geschiedenis der mensheid verhieven en verheffen zich verschillende godengestalten. Altijd tracht de mens zich op te worstelen tot de godheid. Deze Adamsdrift openbaart zich zolang de wereld bestaat.

Eenmaal sprak de satan: Gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad. Daar begon de worsteling van de "wijze" mens. Hij wil als God wezen.

Ons onverstandig hart is verduisterd geworden. Ons uitgevende voor wijzen, zijn wij dwaas geworden.

Ziehier, lezer, de wijsheid van de mens: We hebben naar de macht gegrepen... We hebben God van de troon willen stoten. Want nademaal in de wijsheid Gods de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd door de dwaasheid der prediking zalig te maken die geloven.

Nu heeft onze "Wijsheid" de dood ten gevolge. Het is de wijsheid der wereld.

Aan de boom der kennis des goeds en des kwaads hebben wij de ware wijsheid verloren.

Gods wijsheid hebben wij niet erkend en in gedachtenis gehouden...

Nu weten we het.

Allemaal weten we het.

Wat weten we?

Dat we God moeten veroveren.

Een god om ons veilig te stellen in onze wijze en denkbeelden.

Door de eeuwen heen zien we het menselijk geslacht offeren en bidden voor de onbekende God.

Wijze mensen noemen Hem het "Opperwezen"

Wonderlijke godenverhalen doen de ronde. Het zijn verhalen van godenkracht en menselijke inspanning.

Nu komt de boodschap van het Kindeke. De boodschap van het Woord dat vlees geworden is.

God uit God en Licht uit Licht daalt neer uit hoge hemel. Ja, maar in de gestalte van een kind.

Een hulpeloos kind naar het vlees.

De Heere is opgestaan tot de strijd.

Het slagveld wordt beheerst door de overste der wereld. Hij is de oude draak en moordenaar.

Legio boze geesten en duivelse mensen leveren strijd tegen God. Geestelijke boosheden, machten, krachten en heerschappijen vervullen de duistere atmosfeer.

O ja, mensen zoeken goden. Het zou echter te ver gaan, als we hieruit zouden concluderen dat

wij op de juiste wijze God zoeken.

ER IS NIEMAND DIE GOD ZOEKT; OOK NIET ÉÉN.

Als we op het slagveld zien...o.. dan moet er een leger aan godenzonen aan te pas komen.

Zó is onze wijsheid.

In plaats daarvan: "Gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe".

Hoe dwaas voor de wijze mens.

Is dat de oplossing?

Is dat de strijd van de God der goden?

Zouden we dáár iets van verwachten?

Van dat Kind?

Dat Kind in de kribbe?

Wie heeft deze prediking geloofd, en aan wien is de arm des Heeren geopenbaard? Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante nog heerlijkheid; als wij Hem aanzagen zo was er geen gestalte; dat wij Hem zoude begeerd hebben. (Jesaja 53)

Een Kind...een zuigeling... Als sterke soldaten in het strijdgewoel een levend kind vinden tussen het puin... ja, dan gebeurt het wel dat ze het kind trachten te redden. Een plotselinge tederheid welt op in de bloedige strijd. Maar wie zou in zo'n kind zonder uniform, zonder zwaard, de redder begroeten?

Wijze dwazen zeggen in hun hart: Dat is geen God... Wat heb je aan een kind?

Het dwaze Gods is wijzer dan de mensen.

Vóór de aanvang der eeuwen heeft de ALLEENWIJZE GOD Raad der Verlossing gehouden. In het mensenhart is deze wijsheid niet opgeklimmen.

"Hoe wonderlijk zijn mij, o God, Uw gedachten".

Vóór de nood was de uitkomst.

Vóór de dood was het leven.

Vóór de zonde was de genade.

Vóór het verliezen was het gevonden.

Vóór de hel was de hemel.

Vóór wij was HIJ.

We zijn van God afgegaan om nooit meer terug te keren.

Wij wonen in het land van de duisternis.

De Zoon van God woonde in de hemel. Hij was rijk, en is arm geworden.

Dit Kindeke is het vleesgeworden Woord van de Vader.

Voor de wijze mens is dit Kindeke een kruis. Nochtans is dit "Dwaze" Gods wijzer dan de mensen.

Mensen hebben in hun wijsheid God niet gekend.

Zesduizend jaren zoeken de wijze mensen zich te vergoddelijken met behulp van hun goden.

Zesduizend jaren mensenwijsheid hebben anders niet opgeleverd dan bloed en tranen.

Waar zijn de wijzen dezer eeuw?

Waar zijn hun geschriften?

Welk blijvend goed hebben zij nagelaten?

De wijzen dezer wereld zijn vergaan en zullen vergaan...KERSTFEEST...Het "Dwaze Gods".
Ja, maar het dwaze Gods is wijzer dan de mensen.
Zie nu de EENZIJDIGE ontferming Gods. Wij staan niet open voor God.
Hij is het hoogst verlangen der wereld niet.
Toch komt Hij van hoge hemel neer.
Hij komt om de aarde te richten in gerechtigheid.
Hij komt als Kindeke, geboren uit de maagd Maria.
Heirlegers van engelen trekken zich weer terug in de hemel...zij hebben alleen maar gezongen.
In de stal ligt het Kind, in doeken gewonden.
Uit de mond van dit Kind klinkt geen vloek over het vreemdelingenlegioen van de duivel.
Het Kind ligt maar stil, en schreit als het honger heeft.
Dan wordt het Kind opgenomen en gevoed.
Maria fluistert zoete woordjes naar het Kind. Dan legt ze het weer terug in de kribbe.
Maria weet door het geloof: Het is Gods Kind...Gods Zoon..de Zaligmaker.
Niemand beseft dat de grote oorlog in hevige mate is opgelaaid.
God brengt Zijn grootste wapen in de strijd.
In de stille eeuwigheid heeft Hij het uitgedacht.
In het Paradijs heeft Hij het beloofd.
Aan Abraham, Izak en Jacob heeft Hij het bevestigd.
In de volheid des tijds zond Hij Zijn Zoon.
Merk op, lezer...daar ligt een Kind...daar ligt God. God is opgestaan tot de strijd.
Alle roem is uitgesloten.
Allen derven de heerlijkheid Gods.
Niemand heeft het uitgevonden.
Niemand vroeg erom. Jezus wil derven de heerlijkheid Gods.
Welaan dan, dwalende van Geest. De Heere geve ons een blik in ons krankzinnigengesticht.
Waar is de Wijze? Zie, daar ligt Hij... in de kribbe.
Maar dat is toch krankzinnig?
Nee, wij zijn krank van zinnen. Maar het dwaze Gods is wijzer dan de mensen.

"Gelooft zij de HEERE, in eeuwigheid".

Het zwakke Gods is sterker dan de mensen.
In de stal ligt het zwakke Gods.
De Zoon van God heeft Zichzelf ontledigd, de gestalte eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden; en in GEDAANTE gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd..
Groot is de eeuwige Liefde van de in Zichzelf bewogen God.
Groot is de sterke God...Hij maakt Zich zwak in het vlees.
Hij, door Wien alle dingen Zijn gemaakt, werd gedragen onder Maria's hart.
Het zwakke Gods is sterker dan de mensen.
Geliefde lezers... Is het zwakke Gods u te sterk geworden?
In de velden van Efratha hielden mannen de wacht over hun schapen.

Toen kwam de boodschap van de grote blijdschap.
 Een hemelse Evangelist kwam Evangeliseren: "U is heden geboren de Zaligmaker, Welke is Christus de Heere, in de stad Davids". Met haast gingen de herders naar Bethlehem om het vleesgeworden Woord te zien.
 Enige wijzen uit het verre Oosten zagen de ster.
 Zij konden niet langer thuisblijven.
 In Jeruzalem verloren zij de ster uit het oog.
 Geen ernstige aanbidders vergezelden hen naar Bethlehem.
 Wel hebben de Overpriesters en Schriftgeleerden hun Bijbelkennis dienstbaar moeten maken aan het geboren Kindeke.
 Maar toen de wijzen weer op weg waren, een beetje ontdaan door alles...O, toen zagen zij de ster, en zij verheugden zich met grote vreugde. Als zij in het huis kwamen, vonden zij het Kindeke met Maria, Zijn Moeder; en nedervallende hebben zij Hetzelve aanbeden, en hun schatten opgedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud, wierook en mirre.
 Zalige ontmoeting met het Kindeke.
 Laat heel de wereld maar lachen om wat in hun ogen een sentimentele aandoening is.
MAAR HET ZWAKKE GODS IS STERKER DAN DE MENSEN.
 Kijk die grote mannen eens beven.
 Ze lachen door hun tranen heen.
 Tranen...vanwege het Licht der wereld.
 Grote mannen smelten door de Zon des Heils.
 Ze mogen het Kindeke even in hun grote armen sluiten.
 Dikke tranen rollen van hun wangen op het Kindeke.
 Voorzichtig drukken ze een kus op het hoofd van de kleine Jezus.
 (Het Kindeke zal in die tijd ongeveer twee jaar oud zijn geweest).
 Zie eens welk een geloof de Heere aan deze wijzen schonk. Immers, wie zou in dat zwakke, hulpbehoevende Kind, de Koning der koningen en de Heere der heren hebben herkend.
 Toch hebben zij geknield voor dit Kind.
 Ja, zij moesten weer naar huis terug...maar diep in hun hart droegen zij het geheim van de eeuwige Liefde van God.
 Zeker zullen ze in hun land verteld hebben van de geboren Koning.
 Het zwakke Gods is sterker dan de mensen.
 Geliefde lezers...gezonden en zieken...ouden en jongen...wij zijn op weg.
 De weg is kort en vaak moeilijk begaanbaar.
 Maar op onze doodsweg ligt een Kind en staat een kruis.
 Dat is het dwaze en zwakke Gods. Maar dit dwaze en zwakke Gods is zó sterk, dat ellendige, door eeuwige liefde getrokken, gaan stamelen: HEERE, Gij hebt mij overreed en ik ben overreed geworden. Gij zijt mij te sterk geweest en hebt overmocht.
 De HEERE is opgestaan. Zijn haters zullen verstrooid worden. Maar ook zullen haters van God en elkander het mogen verliezen van het zwakke Gods.

Dan zal na zoveel gunstbewijzen,
 't Gezegend heidendom,
 't Geluk van deze Koning prijzen,

Die Davids troon beklom.
Gelooft zij God, dat eeuwig Wezen...

Zalig is de mens, die aan dit zwakke Gods mag verbroken worden.
Het hardste hart wordt zacht aan dit heilige Kindeke.
Sterke Simsons, in het gevangenhuis, blind en malende met de molenstenen, verliezen het van de
Man van smarten.
Kerstfeest 1973...Feest?
Zullen we dat er maar aflaten?
Is de toestand wel zo feestelijk?
Hoe moet ik uit mijn dode ogen kijken?
Maar de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien.
En de oren der doven zullen horen de woorden des Boeks.
Uit Zijn aanbiddelijk Welbehagen voert God Zijn Raad uit.
Zij zullen komen uit, Oost en West, Noord en Zuid.
Het dwaze en zwakke Gods is sterker dan de mensen.
Buiten is het donker en koud.
Ergens sterft een kind, een man, een vrouw.
Ergens vergaat de wereld.
Toch Feest. Ondanks alles.
Zonde, dood en duivel, gij zult het laten staan: "Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons
gegeven".
Het dwaze Gods is wijzer dan de mensen.
Het zwakke Gods is sterker dan de mensen.
Hij heeft gezegd: "Ik zal u geen wezen laten. Ik kom weder tot u".
Hij komt alle dagen. Totdat de volle dag zal aanbreken.
Eeuwig zullen de kinderen HET KIND prijzen. Hij heeft de wereld overwonnen.
Gelooft zij God...en het volk zegge: Amen ja, Amen.

Zingt, zingt een nieuw gezang den HEERE,
Dien groten God, Die wond'ren deed.
Zijn rechterhand, vol sterkt' en ere,
Zijn heilig' arm, wrocht heil na leed.
Dat heil heeft God nu doen verkonden,
Nu heeft Hij Zijn gerechtigheid,
Zo vlekkeloos en ongeschonden.
Voor 't heidendom ten toon gespreid. Psalm 98:1

D.C.O.